

הקדש עליהם, וכל האוכלוסיים והמחנות, כלם נוסעים תחת ידיה. על מאמרה נוסעים ועל מאמרה חונים.

וזהו החיה (העליונה הקדושה) שכל שאר החיות אחרות בה, והשתלשלו (ונתקנו) בשבילה כמה חיות לחיות (אלו יורדות ואלו יורדות). ונאחזות דרגות בדרגות, וכל העליונים והתחתונים הולכים ושטים בינם. זהו שכתוב (תהלים קד) זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר וגו'.

ובשמערה הים את גליו, כל האניות עולות ויורדות, ונמצא זעף, ורוח קשה הולכת עליו בחזק, ודגי הים מתפזרים לכל צד, אלה למזרח ואלה למערב, ואלה לצפון ואלה לדרום. וכל אותם בני העולם שרואים את הרשם עליהם, לוקחים אותם וכולעים אותם במערות העפר. וכל האניות לא נוסעות ממקומם, ולא עולות ויורדות, פרט לאותה שעה שבא מנהיג אחד של הים ויוצא להשלים רוח של זעף הים. פיון שזה עולה על הים, שוכף מרגזו, ונמצאת מניחה. ואז כל האניות הולכות בדרך ישר, ולא סוטות לקימין ולשמאל. זהו שכתוב שם אניות יהלכון לוינתן זה יצרת לשחק בו. זה דוקא. וכל דגי הים מתפנסים למקומם, וכל אותן החיות שמחות עליה, וחיות השדה העליונות שמחות. זהו שכתוב (איוב מ) וכל חית השדה ישחקו שם.

בא ראה, כמו שלמעלה יש למטה, כמו שלמטה יש בים. כמו שלמעלה יש למעלה בים העליון. כגון שלמעלה יש למטה. כגון שלמטה יש בים התחתון.

דרגין בדרגין, אלין עלאין ואלין תתאין. וחיותא קדישא עליהו, וכלהו אוכלוסיין ומשריין, פלהו נטלין תחות ידהא, על מימרהא נטלין, ועל מימרהא שראן.

ודא הוא חיותא, (ס"א עלאה קדישא) דכל שאר חיותא, אחידן בה ואשתלשלו (ס"א ואשתכללו) בגינה כמה חיון לחיון (ס"א אלין סלקון ואלין נחתון) ואתאחדן דרגין בדרגין, וכלהו עלאין ותתאין אזלין ושאטין בימא, הדא הוא דכתיב, (תהלים קד) זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר וגו'. ובר סליק נמא גלגלוי, פלהו ארביין סלקין ונחתין, וזעפא אשתכח, ורוחא תקיפא אזלא עליה בתקיפו. ונוגי נמא מתבדרין לכל סטר, אלין למזרח, ואלין למערב, אלין לצפון, ואלין לדרום. וכל אינון בני עלמא, דחמאן רשימא עליהו, נטלין לון, ובלעין לון בקפטירי עפרא.

וכר ארביין לא נטלין מאתריהו, ולא סלקין ונחתין, בר מההוא שעתא, דאתי חד דברא בימא, וידע לאשלמא רוחא דזעפא דימא, פיון דסליק דא עליה דימא, שכיף מרוגזא, ונייחא אשתכח, וכדין פלהו ארביין אזלין בארז מישר, ולא סטאן לימינא ושמאלא, הדא הוא דכתיב, (תהלים קד) שם אניות יהלכון לוינתן זה יצרת לשחק בו. זה דייקא. וכל נוגי נמא מתפנשין לאתריהו. וכל אינון חיון חדאן עלה, וחיון חקלא עלאה חדאן, הדא הוא דכתיב, (איוב מ) וכל חית השדה ישחקו שם.

תא חזי, כגוונא דלעילא, אית לתתא. כגוונא דלתתא, אית בימא. כגוונא דלעילא, אית לעילא בימא עלאה. כגוונא דלעילא אית לתתא. כגוונא דלתתא, אית בימא תתאה.

הגוף של אותו הים, הרי התעוררנו לחברינו, אךך ורחב, ראש וזרועות ושערות הגוף, הכל כמו שצריך, והכל נקרא בשמו. וכמו זה למטה לים שלמטה, כך גם הראש של הים וזרועות הים וגוף הים.

כתוב (בראשית מט) זבולן לחוף ימים ישפן. והרי ים אחד היה בגורלו, אלא מה זה לחוף ימים? ודאי שבארוה החברים בסוד עליון. וירכתו על צידו, כנאמר (שמות א) יצאי ירך יעקב. זבולון היה שוק הימין של הגוף, וים פגרת היה בגורלו, ומכאן נמצא החלזון של התכלת.

בא ראה, פמה מרכבות על מרכבות נמצאו, וגלגלי המרכבה רצים בחפזון, ולא מתעכבים אותם תומכי המרכבה לנסע עליהם, וכן כלם (וכאן וינהגו בכבודת, בחפזון). בא ראה, המרכבה הממנה על המצרים, ואם תאמר פשוטה, לא נמצאת מרכבה שלמה, שהרי כתוב ויסר את אפן מרכבתיו. פמה מרכבות היו שהיו נוסעים על תומך גלגל אחד, שנפקדו עליהם. כיון שזה העבר משלטונו, כל המרכבות העברו משלטונם ולא נסעו. אז כלם למטה העברו משלטונם, שכתוב על מצרים (ירמיה מז) ועל פרעה ועל הבטחים בו.

ובאותו זמן השליט של מצרים שלט על כל שאר העמים. כיון שהעבר פח מצרים, נשבר פח שאר העמים. מנין לנו? שכתוב אז נבהלו אלופי אדום וגו', וכתוב שמעו עמים ירגזון וגו'. משום שכלם היו אחוזים בפלחן של המצרים, ואחוזים במצרים לסיוע שלהם. ובאותו זמן כלם בקשו את הסיוע של מצרים להתחזק. ועל זה, כיון ששמעו

גופא דההוא ימא, הא אתערנא לחברנא, אורכא ופותיא, רישא ודרעין ושערי גופא, כללא כמה דאצטריך, וכללא בשמיה אתקרי. וכגוונא דא לתתא לימא דלתתא, הכי נמי רישא דימא, ודרועין דימא, וגופא דימא. **כתיב** (בראשית מט) זבולון לחוף ימים ישפן. והא ימא חד הוה בעדביה אלא מאי לחוף ימים, ודאי אוקמוה חברייה ברזא עלאה. וירכתו על צידו, פמה דאת אמר (שמות א) יוצאי ירך יעקב. זבולון שוקא דימינא דגופא הוה, וים פגרת הוה בעדביה, ומתכא אשתכח חלזון לתכלתא.

תא חזי, פמה רתיכין על רתיכין אשתכחו, וגלגלוי דרתיכא רהטין בבהילו, ולא מתעכבי אינון סמכי רתיכא, לנטלא עליהון. **וכן** פלהו. (נ"א והכא וינהגו בכבודת בבהילו) תא חזי, רתיכא די ממנא על מצראי, (אי תימא) אוקמוה, רתיכא שלימתא לא אשתכח, דהא כתיב ויסר את אופן מרכבותיו, פמה רתיכין הוו, דהוו נטלין על חד סמיה גלגלא, דאתפקדו עליהו, כיון דאתעבר האי משולטנותא דיליה, פלהו רתיכין אתעברו משולטניהון, ולא נטלו. כדיון פלהו לתתא אתעברו משולטנותא, דכתיב (ירמיה מז) על מצרים ועל פרעה ועל הבטחים (ד) ח"ט ע"א) בו.

ובהוא זמנא, שלטנותא דמצרים שליט על כל שאר עמין, כיון דאתבר חילא דמצרים, אתבר חילא דשאר עמין. מנלן, דכתיב, (שמות טו) אז נבהלו אלופי אדום וגו'. **וכתיב** (שמות טו) שמעו עמים ירגזון וגו'. בגין דכלהו הוו אחידן בפולחנא דמצרים, ואחידן במצרים לסיועא דלהון. ובההוא זמנא, פלהו בעאן לסיועא דמצרים, לאתתקפא. ועל דא,